

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

Poslovni broj: P-71/2026-57

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I R J E Š E N J E

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, po sucu pojedincu Gordani Njari, u pravnoj stvari tužitelja DRVNI CENTAR SUHOPOLJE d.o.o. Suhopolje, Ulica Kralja Tomislava 18, OIB: 53461807157 kojeg zastupa punomoćnik Kosta Lacmanović odvjetnik iz Virovitice protiv tuženika MP BOWLING d.o.o. Beli Manastir, Bana Jelačića 23, OIB: 1478782039 kojeg zastupa punomoćnik Vedran Pajić odvjetnik iz Osijeka, radi raskida ugovora i isplate nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 9. srpnja 2026. u nazočnosti punomoćnika stranaka, na ročištu za objavu sudske odluke održanom dana 31. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je Ugovor o izvođenju radova između tužitelja kao naručitelja/kupca i tuženika kao izvođača/prodavatelja od 17.11.2021. godine prema narudžbenici br.94 za stolarske radove raskinut.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju u roku od 15 dana vrati uplaćeni iznos od 27.860,00 € sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena, tekućim na iznos od 5.308,00 € od 15.7.2021. do isplate, na iznos od 14.599,00 € od 17.11.2021. do isplate, na iznos od 5.308,00 € od 25.9.2022. do isplate i na iznos od 2.654,00 € od 17.10.2022. do isplate.

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju na ime imovinske štete u roku od 15 dana plati iznos od 4.062,49 € sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije

prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena, tekućim od podnošenja tužbe do isplate.

IV. Nalaže se tuženiku da tužitelju u roku od 15 dana naknadi trošak postupka u iznosu od 11.884,24 € sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena, tekućim od podnošenja tužbe do isplate.

V Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 63,00 €.

r i j e š i o j e

Utvrdjuje se da je tužba povučena u dijelu tužbenog zahtjeva koji glasi:

" Tuženiku se na njegov trošak i rizik stavljaju na raspolaganje 52 drvene klupe u kompleksu Franjevačkog samostana Sv. Marka Evanđelista-Plehan, Ulica Kovačevci 33, Derventa, Republika Bosna i Hercegovina."

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je na temelju Ugovora o izvođenju radova od 17. studenog 2021. i narudžbenice br. 94/2021 tužitelja tuženik preuzeo obvezu prema uzorku, a sukladno projektnoj dokumentaciji, tehničkim propisima i standardima i pravilima struke, izraditi i isporučiti tužitelju do 15. veljače 2022., 52 komada drvenih klupa, jedan tron i 8 stolica s naslonom, sve od jasena prve klase bez kerna, lakirano poliuretanskim lakom.

2. Navodi da su stranke za naručenu robu ugovorile cijenu u iznosu od 273.394,00 kn uvećanu za 25% PDV-a (68.348,50 kn), što ukupno iznosi 341.742,50 kn/45.357,02 €, te da je tužitelj tuženiku avansno isplatio ukupno 150.000,00 kn/19.908,00 €, od čega 40.000,00 kn/5.308,00 € prije sklapanja ugovora 15. srpnja 2021. godine sa svog poslovnog računa na poslovni račun tuženika i 110.000,00 kn/14.599,00 € na dan sklapanja ugovora na ruke Zorana Pavlica, prokuriste tuženika.

3. Dodaje da je tužitelj tuženiku, iako je kasnio sa isporukom, isplatio još 60.000,00 kn/7.963,00 €, i to 25. rujna 2022. godine iznos od 40.000,00 kn/5.308,00 € na ruke Zorana Pavlic, prokuriste tuženika i 17.10.2022. godine po nalogu Zorana Pavlic 20.000,00 kn/2.654,00 € po vozaču koji je doveo drugi dio robe.

4. Nadalje navodi da je tuženik s isporukom kasnio nekoliko mjeseci, tako da je naručeno, i to samo djelomično, dovezeno u skladište tužitelja u dva navrata 14. listopada 2022. godine i 17. listopada 2022. godine teretnim vozilima koje je sam

angažirao i platio tužitelj, te da je tuženik na navedeni način dovezao samo 52 drvene klupe, dok tron i 8 stolica s naslonom do danas nije isporučio.

5. Dodaje da zbog kašnjenja tuženika, nepotpune isporuke i isporuke u nevrijeme, krajnji kupac/naručitelj odnosno Hrvatski Caritas, Zagreb, Ksaverska cesta 12a i Franjevački samostan Sv. Marka Evanđelista Plehan, nisu odmah od tužitelja mogli preuzeti drvene klupe, slijedom čega su one jedno vrijeme bile na njegovu skladištu zapakirane u originalnoj ambalaži tuženika, a isporučene su krajnjem korisniku 22. prosinca 2022. godine na njegov poziv kada je on bio u mogućnosti preuzeti ih.

6. Navodi da iz navedenog slijedi da je tuženik kasnio s isporukom više od osam mjeseci, te da je zbog tog njegovog kašnjenja bilo odgođeno i preuzimanje naručene robe, te ističe da je između stranaka dogovoreno da se roba kvalitativno ne preuzima na skladištu tužitelja u Suhopolju, nego kod krajnjeg korisnika kome se ona trebala prevesti, tj. kod Franjevačkog samostana Sv. Maraka Evanđelista Plehan (BIH) zbog čega tužitelj na svom skladištu nije kvalitativno preuzeo robu niti je u vrijeme zaprimanja u njegovo skladište na njega prešao s time povezani rizik. Tim više što je bilo dogovoreno da će se roba neotpakirana u originalnoj ambalaži prevesti do krajnjeg korisnika.

7. Navodi da je neovisno o dogovoru, tužitelj isti dan 14. listopada 2022. kada je pristigao prvi šleper, tuženika obavijestio da je kroz najlonsku foliju, kojom su klupe bile obložene, primijetio da su neke od njih natopljene/oštećene vlagom, što je potkrijepio fotografijom koju je SMS porukom dostavio Zoranu Pavlic istoga dana, a nakon što je krajnji korisnik skinuo ambalažu sa isporučenih klupa i iste pregledao utvrdio je čitav niz nedostataka, od kojih je najveći vezan za konstrukcijska odstupanja u izradi klupa i neodgovarajuću kvalitetu ugrađenog drveta te je tužitelj reklamirao navedene nedostatke tuženiku WhatsApp-om 3. siječnja 2023. međutim, tuženik nije pokazao volju da se nedostaci otklone.

8. Dodaje da je krajnji korisnik naknadno tužitelju dostavio i posebno izvješće pod nazivom „Izvješće o izvedenom stanju klupa“ od veljače 2023. godine koje je tužitelj proslijedio tuženiku, koji nije ni na to reagirao.

9. Ističe da se uočeni nedostaci odnose na to da nijedna od isporučenih klupa nije izrađena od punog jasenovog drva prve kvalitete, kako je to ugovorom i određeno, već su izrađene od drugih neadekvatnih materijala, iverice na koju je nalijepljen furnir, da je spajanje pojedinih elemenata izvršeno protivno uzorku odnosno vijcima umjesto utor-pero, da dimenzije pojedinih dijelova klupa odstupaju od uzorka i sl. a radi se o nedostacima koji su mogli biti utvrđeni tek nakon što je sa svake pojedine klupe bila skinuta originalna ambalaža i detaljno pregledana.

10. Navodi da se iz svega navedenog može zaključiti da je tuženik protivno ugovoru čiji je sastavni dio narudžbenica i protivno prethodno izrađenom nacrtu i uzorku te pravilima struke, izradio i isporučio drvene klupe koje nemaju svojstva i

odlike koje su izrijekom ugovorene odnosno koje ne odgovaraju uzorku te na taj način nisu ni prikladne za uporabu koja mu je unaprijed bila poznata.

11. Dodaje da je tužitelj u više navrata predlagao tuženiku da zajednički razmotre problem i pokušaju naći zadovoljavajuće rješenje, međutim, tuženik je pokazao krajnju neodgovornost slijedom čega je tužitelj bio prisiljen tuženiku 14. ožujka 2023. putem odvjetnika poslati pismo u kojem mu stavlja na raspolaganje 52 klupe u skladu sa ugovorom, međutim tuženik na taj dopis kao ni naknadno upućeni email uopće nije reagirao, pa se ima smatrati da je ugovor krivnjom tuženika raskinut, te da tužitelj ima pravo tražiti da mu tuženik vrati isplaćeni iznos od 210.000,00 kn/27.860,00 € zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama te da mu naknadi nastalu imovinsku štetu u iznosu od 9.000,00 € koju tužitelj trpi jer je i nadalje u obvezi svom kupcu isporučiti 52 drvene klupe, tron i 8 stolica s naslonom, sve od jasena prve klase, bez kerna i lakirano poliuretanskim lakom jer su nakon sklapanja ugovora 17. studenog 2021. do danas značajno porasle cijene materijala, energije i radne snage tako da je izrada ugovorenog danas skuplja najmanje 20%.

12. Pored toga tužitelj potražuje i neimovinsku štetu u iznosu od 2.500,00 € zbog povrede prava osobnosti svog narušenog poslovnog ugleda koji inače ima, a posebno kod svog dugogodišnjeg kupca s kojim je ugovorio isporuku spornih klupa navodeći da ovaj iznos čini oko 5% vrijednosti ugovorenog posla.

13. Predlaže da sud donese presudu kojom će usvojiti tužbeni zahtjev.

14. U odgovoru na tužbu tuženik ne čini spornim da su stranke bile u poslovnom odnosu temeljem Ugovora o izvođenju radova od 17. studenog 2021. ali osporava navode tužitelja da je izradio drvene klupe suprotno ugovoru i da je kasnio s isporukom više mjeseci ističući da su parnične stranke suglasno ugovorile sve bitne sastojke ugovora o izvođenju radova, kako cijenu tako i rokove isporuke, te da je za sve rokove isporuke tužitelj znao i u mjesecu listopadu 2022. je primio robu bez prigovora.

15. Dodaje da nema saznanja da je tužitelj izvršio isporuku krajnjem kupcu na adresu u Bosnu i Hercegovinu dana 22. prosinca 2022. te da bi u trenutku isporuke bilo nedostataka na isporučenoj robi.

16. Ističe da tužitelj nije postupio sukladno čl. 403 Zakona o obveznim odnosima i nije odmah po zaprimanju robe izvršio pregled robe a što je obveza kog trgovačkih ugovora.

17. Nadalje, navodi da tužitelj nije ako je tada utvrdio nedostatak robu u zakonskom roku reklamirao tuženiku, niti pokrenuo postupak predviđen odredbama Zakona o obveznim odnosima o pregledu stvari i materijalnim nedostacima na isporučenoj robi, slijedom čega je tužitelj izgubio pravo koje mu pripada, te je u prekluziji ili zastari prava.

18. Navodi da osporava tužiteljeve navode oko „Izvjješća o izvedenom stanju klupa” jer tužitelj nije proveo postupak osiguranja dokaza, niti tuženik ima saznanja da

li je tužitelj kroz razdoblje duže od godinu dana adekvatno skladištio navedenu robu. Također osporava navode da bi roba bila izrađena suprotno ugovoru.

19. Osporava tužbeni zahtjev postavljen u točki I. navodeći da nema uvjeta za sudski raskid ugovora jer su obje ugovorne strane izvršile svoju ugovornu obvezu, te zahtjev kojim tužitelj traži da se na tuženikov trošak i rizik stavi na raspolaganje isporučena roba u Republici Bosni i Hercegovini a koje nije mjesto isporuke koje su parnične stranke ugovorile i tuženik ne odgovara za daljnju prodaju robe od strane tuženika trećoj osobi.

20. Također osporava tužbeni zahtjev kojim tužitelj potražuje imovinsku štetu koju tužitelj potražuje u iznosu od 9.000,00 € jer je ugovor ispunjen u cijelosti, kao i tužbeni zahtjev kojim tužitelj potražuje neimovinsku štetu u iznosu od 2.500,00 € ističući da tužitelj ne trpi navedenu štetu, niti je dostavio dokaze u prilog svojim tvrdnjama.

21. Tužitelj navodi da je roba prilikom istovara u skladištu tužitelja roba bila zapakirana u najlonskoj foliji te da se preko folije nisu mogli uočiti nedostaci koji su kasnije utvrđeni kod krajnjeg kupca kada je folija skinuta, a tužitelj je kroz foliju uočio samo dio nedostataka kao npr. da su neke klupe bile natopljene / oštećene vlagom o čemu je odmah 14. listopada 2022. po primitku prve pošiljke obavijestio tuženika SMS porukom, slijedom čega ističe da se u konkretnom slučaju radi o otpremi stvari bez pretovara u smislu čl. 403. st. 3 ZOO-a te o skrivenim nedostacima iz čl. 404. st. 1 ZOO-a te da je tuženiku bilo poznato tko je kupac odnosno koje je krajnje odredište isporuke.

22. Nadalje, navodi da se u konkretnom slučaju radi o 52 kom. masivnih klupa dužine 3 m, širine 0,71 m i težine preko 100 kg kojima nije moguće jednostavno manipulirati pa bi bilo nepraktično, neživotno i nerazumno s tako masivnim predmetima manipulirati na način da se svake pojedine od 52 klupe na skladištu tužitelja skine najlonska folija sa dodatnom zaštitom i nakon pregleda opet zapakira i šalje krajnjem kupcu te da takvo što nije ni ugovoreno, propisano niti uobičajeno, te da je prema tome pregled robe izvršen na dogovorenom mjestu i u dogovoreno vrijeme odnosno kada je ona dostavljena krajnjem kupcu, a tužitelj je odmah po primitku reklamacije od strane kupca i povratku s kolektivnog godišnjeg odmora, dakle, čim je po redovitom tijeku stvari mogao za njih doznati, proslijedio istu tuženiku koji na to nije reagirao.

23. Osporava navode tuženika da je tužitelj kroz razdoblje duže od godinu dana kod sebe skladištio navedenu robu jer je tuženik isporuku bez kvalitativnog prijema obavio 14 i 17. listopada 2022., a roba je krajnjem kupcu isporučena 22. prosinca 2022. dakle, ista je bila na skladištu kod tužitelja 2 mjeseca a ne godinu dana kako to navodi tuženik, te ističe da je roba kod tužitelja bila adekvatno uskladištena te da na skladištu tužitelja nije došlo do nikakvog oštećenja robe jer je ona bila oštećena već kod tuženika, a što se vidi iz toga što je tužitelj tuženiku odmah 14. listopada 2022. reklamirao vlagu.

24. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u dokumentaciju u spisu koju čine: Ugovor o izvođenju radova od 17. studenog 2021., narudžbenica br. 94/2021. od 17. studenog 2021., potvrda tužitelja o plaćanju iznosa od 40.000,00 kn na ime izrade 52

klupe, 1 trona i 8 stolica, preslike fotografija klupa (list spisa 14-24), preslike SMS poruka o reklamaciji tužitelja, izvješće o izvedenom stanju klupa iz veljače 2023. (list spisa 28-37) i prijepis zapisnika o osiguranju dokaza u vanparničnom predmetu kod Osnovnog suda u Derventi od 5. veljače 2024. i nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka mašinske struke, podoblast tehnologija drveta, Meho Hodžić od 19. siječnja 2024. (list spisa 101-129)

25. Osim toga su saslušani zakonski zastupnik tužitelja Stanko Ristanović i Zoran Pavlic prokurista tuženika kao stranke u postupku, te svjedoci Emanuel Barić i Meho Hodžić, te je provedeno vještačenje po vještaku građevinske struke Stjepan Levak vl. obrta KOBO, Osijek.

26. U ranijem postupku sud je donio presudu i rješenje pod poslovnim brojem P-163/2023-39 od 12. lipnja 2025. kojom je u točki I utvrdio da je Ugovor o izvođenju radova između tužitelja kao naručitelja/kupca i tuženika kao izvođača/prodavatelja od 17.11.2021. godine prema narudžbenici br.94 za stolarske radove raskinut, u točki II tuženiku se na njegov trošak i rizik stavljaju na raspolaganje 52 drvene klupe u kompleksu Franjevačkog samostana Sv. Marka Evanđelista-Plehan, Ulica Kovačevci 33, Derventa, Republika Bosna i Hercegovina, u točki III naloženo je tuženiku da tužitelju u roku od 15 dana vrati uplaćeni iznos od 27.860,00 € sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena, tekućim na iznos od 5.308,00 € od 15.7.2021. do isplate, na iznos od 14.599,00 € od 17.11.2021. do isplate, na iznos od 5.308,00 € od 25.9.2022. do isplate i na iznos od 2.654,00 € od 17.10.2022. do isplate, a u točki IV sud je naložio tuženiku da tužitelju na ime imovinske štete u roku od 15 dana plati iznos od 4.062,49 € sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena, tekućim od podnošenja tužbe do isplate,

27. U točki V sud je odbio tužbeni zahtjev kojim tužitelj od tuženika potražuje iznos od 2.500,00 EUR-a sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od podnošenja tužbe do isplate po osnovu neimovinske štete, u točki VI je naložio tuženiku da tužitelju u roku od 15 dana naknadi trošak postupka u iznosu od 10.134,24 EUR-a sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od podnošenja tužbe do isplate, a u točki VII je odbio zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 4.791,71 EUR-a.

28. Protiv točke I, II, III, IV i VI navedene presude tuženik je izjavio žalbu a Visoki trgovački sud RH u Zagrebu je rješenjem poslovni broj PŽ-3179/2025-2 od 24. veljače 2026. ukinuo prvostupanjsku presudu u navedenim točkama te je vratio predmet ovome sudu na ponovno suđenje uz uputu da utvrdi da li su stranke dogovorile primopredaju i pregled stvari nakon isporuke Franjevačkom samostanu Sv. Marka Evanđelista – Plehan, te jesu li ispunjene pretpostavke odgovornosti za štetu.

29. Podneskom zaprimljenim kod ovog suda 6. srpnja 2026. tužitelj navodi da tuženik neosnovano tijekom postupka tvrdi da ga reklamacija podnesena nakon određenog vremena ne obvezuje jer iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka nedvojbeno proizlazi da predmetne klupe nisu izrađene od materijala koji je ugovoren između stranaka, te da navedeni nedostaci nisu mogli nastati slučajno niti su posljedica prijevoza, skladištenja ili montaže jer se radi o nedostacima koji proizlaze iz samog procesa proizvodnje, slijedom čega se u ovom slučaju ne radi o skrivenom nedostatku koji ni prodavatelju nije bio poznat nego o svjesnom odstupanju od ugovorenog predmeta ispunjenja.

30. Dodaje da čak i u slučaju kada bi sud prihvatio tvrdnju tuženika da je reklamacija podnesena nakon proteka 3 mjeseca od isporuke, takva okolnost ne bi mogla dovesti do gubitka prava tužitelja iz odgovornosti za materijalne nedostatke jer su tuženiku predmetni nedostaci bili poznati, odnosno nisu mu mogli ostati nepoznati u trenutku isporuke, a tuženik tijekom cijelog postupka nije osporavao da je uporabio materijale koji nisu bili ugovoreni.

31. U odnosu na zahtjev za naknadu štete tužitelj navodi da je tuženik isporučio klupe koje po svojim svojstvima ne odgovaraju ugovoru, slijedom čega je tužitelj ostao u obvezi krajnjem kupcu isporučiti ugovorene klupe, a kako je prema nalazu vještaka u međuvremenu došlo do povećanja troškova izrade klupa, navedeno predstavlja štetu za tužitelja.

32. Tužitelj je navedenim podneskom povukao tužbu u odnosu na tužbeni zahtjev pod točkom II kojom traži da se tuženiku na njegov trošak i rizik stavljaju na raspolaganje 52 drvene klupe u kompleksu Franjevačkog samostana Sv. Marka Evanđelista Plehan, Derventa, Republika Bosna i Hercegovina.

33. Tuženik se je suglasio sa povlačenjem tužbe, pa je sud riješio kao u izreci rješenja.

34. Sud je odbio dokazni prijedlog tuženika za dodatnim saslušanjem stranaka budući je tuženik prekludiran u predlaganju novih dokaza jer Visoki trgovački sud RH u Zagrebu u svojoj ukidbenoj odluci nije predmet vratio u stadij prethodnog postupka sukladno čl. 377. ZPP-a već u stadij nove glavne rasprave.

35. Nije sporno tijekom postupka da su tužitelj i tuženik dana 17. studenog 2021. zaključili Ugovor o izvođenju radova od 17. studenog 2021. (list spisa 7-9) kojim Ugovorom je tužitelj kao naručitelj radova naručio od tuženika kao izvođača radova temeljem narudžbenice br. 94 izvođenje stolarskih radova po ugovorenoj cijeni od 273.394,00 kn uvećano za PDV od kojeg iznosa je tužitelj tuženiku uplatio avansno 150.000,00 kn dok se je ostatak umanjen za 10% ukupnog iznosa obvezao platiti prije preuzimanja klupa u roku od 10 dana nakon isporuke i pregleda ispravnosti i kvalitete kompletne robe opisane u narudžbenici (čl. 3 Ugovora).

36. Člankom 4. Ugovora tuženik se obvezao izvršiti radove do 15. veljače 2022. te napraviti primopredaju izvršenih radova, a čl. 4. Ugovora, tuženik se obvezao započeti s radovima odmah po potpisu Ugovora odnosno nakon ovjerenih nacrti od strane naručitelja.

37. Iz narudžbenice br. 94/21 je razvidno da je tužitelj od tuženika naručio izradu 52 kom. drvenih klupa po dostavljenoj specifikaciji od jasena prve klase, bez kerna, lakiranu poliuretanskim lakom po cijeni od 4.875,00 kn po komadu, 1 tron po dostavljenoj specifikaciji od jasena, prve klase bez kerna, lakirano poliuretanskim lakom po cijeni od 2.478,00 kn i 8 kom. stolica s naslonom po dostavljenoj specifikaciji od jasena, prve klase bez kerna, lakirano poliuretanskim lakom po cijeni od 2.177,00 kn, a sve u skladu s dostavljenim uzorkom u Drvni centar Suhopolje d.o.o. uz dodatne izmjene iz narudžbe. (list spisa 10)

38. Zakonski zastupnik tužitelja Stanko Ristanović u svom iskazu navodi da tuženik tužitelju nije na vrijeme isporučio ugovorene klupe i stolice i tron, te je kasnio cca 8 mjeseci, a ugovoreno je bilo da tužitelj preuzme klupe i stolice i tron i direktno ih odveze krajnjem kupcu u Franjevački samostan Sv. Marka Evanđelista, Plehane (BiH).

39. Dodaje da je tuženik isporučio samo 52 klupe koje su rađene po originalnoj narudžbi i bile su zapakirane, a na uglovima su bili kartoni pa nije mogao vidjeti u kakvom stanju su klupe, te je nakon preuzimanja stolica iste odvezao u samostan.

40. Nadalje navodi da su klupe kod tužitelja stajale 2 mjeseca jer ih samostan nije mogao odmah primiti jer je isporuka kasnila 8 mjeseci tako da je stolice preuzeo protekom 2 mjeseca i odmah nakon što su ih montirali su ga iz samostana nazvali telefonski i rekli da nešto nije u redu, te su naveli par nedostataka, a onda su u roku od par dana napravili zapisnik o uočenim nedostacima i dostavili mu ga.

41. Navodi da su se nedostaci odnosili na kvalitetu materijala jer su umjesto ugovorenog jasena prve klase, klupe bile sačinjene od jasena 3 i 4 klase, a neki dijelovi su bili od furnira, a furnir je bio nalijepljen na nekakvu ivericu ili šperploču, te je bio i prigovor na kvalitetu spojeva koji su trebali biti po uzorku koji je dobio od tuženika, a tuženik je dijelove spajao nekakvim sitnim drvenim tiplama.

42. Upitan na temelju čega su klupe trebale biti izrađene, zakonski zastupnik tužitelja je naveo da je on napravio nacrt koji je poslao gosp. Pavlicu i na osnovu toga je on napravio uzorak koji su pregledali on i krajnji kupac te su se složili s tim uzrokom i na osnovu tog uzorka je tužitelj dao narudžbu koju je proslijedio tuženiku.

43. Zakonski zastupnik tužitelja je naveo da je rok bio određen ugovorom do 15. veljače 2022. ali da tuženik nije izvršio izradu predmetne stolarije u ostavljenom roku, te je obećavao tužitelju da će biti gotova za par dana i to u više navrata.

44. Nadalje je naveo da je roba trebala ići direktno kupcu i da nije trebala biti dovezena u skladište tužitelja, ali da nije mogao obavijestiti krajnjeg kupca kad će mu roba biti isporučena jer nije mogao znati kada će roba biti gotova zbog kašnjenja tuženika.

45. Upitan gdje je trebala biti izvršena primopredaja klupa, zakonski zastupnik tužitelja je naveo da je trebala biti primopredaja kod krajnjeg kupca i da je primopredaji trebao biti nazočan on i gosp. Pavlic na strani tuženika koji se ogлуšio na njegov poziv, pa je on slikao i dokumentirao isporučene klupe i poslao fotografije gosp. Pavlicu.

46. Nadalje je naveo da je sa svojim krajnjim kupcem bio i ranije u poslovnoj suradnji i planirao je i daljnju suradnju koja je prekinuta jer je poslovni ugled tužitelja narušen kod tog kupca zbog ovog slučaja i taj kupac više ne naručuje od tužitelja.

47. Upitan koliko je ukupno platio tuženiku od ugovorenog iznosa od 341.742,50 kn koliko stoji na narudžbenici, zakonski zastupnik tužitelja je naveo da je prije potpisivanja ugovora tuženiku na njegov poslovni račun uplatio 40.000,00 kn za materijal, a na dan potpisivanja ugovora je platio na ruke gosp. Pavlicu iznos od 110.000,00 kn, a nakon potpisivanja ugovora je također na ruke platio gosp. Pavlicu iznos od 40.000,00 kn i još 20.000,00 kn je poslao gosp. Pavlicu po autoprijevozniku.

48. Nadalje zakonski zastupnik tužitelja je u svom iskazu naveo da su klupe dovezene u 2 šlepera, da svaka klupa ima preko 100 kg i istovarile su se viljuškarom i 4 čovjeka su ih unosili unutra, klupe su bile zamotane streč folijom dok su uglovi bili zamotani kartonom i nisu bili vidljivi, a ovaj dio koji je vidljiv imao je malo kerna i vidjelo se malo vlage pa je odmah o tome obavijestio gosp. Pavlica, čiji je komentar bio "tako je kako je", te da nije sačinjen zapisnik o primopredaji u skladištu tužitelja jer je primopredaja trebala biti izvršena kod krajnjeg kupca, a klupe su bile uskladištene u skladištu u Suhopolju 2 mjeseca u zatvorenom prostoru i pod krovom

49. Upitan da li su oštećenja koja se navode u izvješću krajnjeg kupca mogla nastati u samom prijevozu, zakonski zastupnik tužitelja je naveo da je njegovo mišljenje da su neka mala sitna oštećenja mogla nastati, ali da ista ne bi bila problem i on bi ih mogao sam sanirati te ne bi podnio tužbu.

50. Nadalje, je naveo da je bilo izmjena jedino u vezi crteža trokuta ali da zbog toga nije izmijenjen materijal od kojeg su se klupe trebale izraditi te da je bio u proizvodnim pogonima tuženika prije isporuke ali su tada to još bili poluproizvodi, vidio je da neke stranice imaju malo kerna, a li ga je gosp. Pavlic uvjeravao da samo neke stranice imaju kern, a da su sve druge u redu.

51. Upitan što znači jasen prve klase bez kerna, naveo je da je to jasen koji je čist, jednoličan i nema tog kerna – crnila, tekstura je čista i ravna.

52. Zoran Pavlic prokurista tuženika u svom iskazu navodi da je s tužiteljem potpisan Ugovor o isporuci klupa i ostalih drvnih elemenata prema narudžbenici, da su klupe naručene u jednom obliku prema nacrtu koji je gosp. Ristanović dostavio ali su naknadno izmijenjene stranice, dodani su trokuti i gosp. Ristanovića su obavijestili da su klupe spremne za preuzimanje u drugom tjednu rujna 2022., koji je angažirao autoprijevoznika i prve klupe je preuzeo 14. listopada 2022., a tron i 8 stolica s naslonom nisu ni izradili zbog nedostatka financijskih sredstava jer po ugovoru nije isplaćeno sve što je trebalo biti isplaćeno, a tužitelju su rekli da će izraditi tron i 8 stolica nakon što financijski zatvore klupe.

53. Nadalje navodi da je tuženik kasnio sa izradom i isporukom nekih par mjeseci zbog promjene u procesu proizvodnje, promjene ljudstva itd, te da su klupe izrađene od jasena 1 klase ali da je dogovoreno da se neki dijelovi izrade od furnira

nakon što je ugovor zaključen i stranice sa trokutima što je također napravljeno, a kako tuženik nije bio plaćen u cijelosti prekinuo je komunikaciju sa tužiteljem.

54. Dodaje da je tužitelj tuženiku za izrađene klupe platio 103.000,00 kn i to 40.000,00 kn preko poslovnog računa i 63.000,00 kn u gotovini i to na način da je 23.000,00 kn dano vozaču da njemu osobno donese i 40.000,00 kn mu je dano na ruke.

55. Upitan da li mu je poznato zbog čega tužitelj nije odmah preuzeo klupe, navodi da mu je bilo rečeno da ne mogu odmah preuzeti i onda je tužitelj poslao kamione da prevezu klupe i da će ih uskladištiti kod sebe i nije mu poznato kada je tužitelj isporučio klupe samostanu.

56. Navodi da mu tužitelj nikada nije reklamirao neke nedostatke na isporučenim klupama, ni pismeno ni telefonom, već se njemu obratio tek nakon što je izvršena primopredaja klupa u Franjevački samostan nakon 3 mjeseca nakon čega je on rekao da nakon 3 mjeseca ne osjeća više nikakvu odgovornost.

57. Upitan da li može reći da li su oštećenja koja su navedena u izvješću MPV d.o.o. koje izvješće je tužitelj priložio uz tužbu, bila prilikom isporuke tužitelju i o kakvim oštećenjima se radi, navodi da su oštećenja koja se vide na fotografijama nastala prilikom transporta i manipulacije samih klupa ili neadekvatnog skladištenja

58. Nadalje navodi da je tužitelj tuženiku dužan platiti za isporučenu robu još okvirno 125.000,00 kn + PDV, te da je tuženiku prilikom potpisivanja narudžbenice plaćen samo iznos od 40.000,00 kn putem računa.

59. Sud nije ocijenio vjerodostojnim dio iskaza prokuriste tuženika u dijelu u kojem je naveo da tužitelj tuženiku nikada nije reklamirao uočene nedostatke na isporučenim klupama budući je njegov iskaz u suprotnosti sa SMS porukama izmijenjenim između zakonskih zastupnika stranaka u siječnju i veljači 2023. (list spisa 25-26) iz kojih je razvidno da tužitelj navodi da klupe nisu izrađene po nacrtu i uzorku, nisu tehnički izvedene, a ni materijal ne odgovara, a tuženik navodi da je do nedostatka došlo jer je klupa nekom ispala prilikom istovara i da tuženik ne odgovara za to.

60. Također, iz reklamacije br. 1 koju je uputio tužitelju Ivan Brkić koordinatore za nabavu klupa za Franjevački samostan je razvidno da su dana 22. prosinca 2022. na 2 šlepera u Plehan stigle 52 klupe koje su raspakirane i složene u crkvi te da postoje mnogobrojne primjedbe na kvalitetu materijala i tehniku izrade između ostalog primjedbe na spojeve gornje daske klupe gdje je ostao razmak na spojevima i gdje su vidljive po dvije tiple a koje čak nisu ni zalijepljene i neke su puknute jer nisu konstrukcijski izdržale pritisak trake za učvršćenje klupa u transportu, te da je neodgovarajuća kvaliteta drveta koja je u narudžbi striktno bila navedena. (list spisa 27)

61. Također, sud nije ocijenio vjerodostojnim niti dio iskaza prokuriste tuženika u kojem je naveo da je tužitelj tuženiku isplatio ukupno 103.000,00 kn za isporučene klupe od kojeg iznosa je platio avansno 40.000,00 kn.

62. Ovo iz razloga što je u čl. 3. Ugovora o izvođenju radova od 17. studenog 2021. navedeno da je od ugovorene cijene radova u iznosu od 273.394,00 kn + PDV avansno uplaćen iznos od 150.000,00 kn, a Ugovor je potpisan i od strane tužitelja kao naručitelja i od strane tuženika kao izvođača radova, a prokurista tuženika je u svom iskazu učinio nespornim da mu je iznos od 40.000,00 kn plaćen na ruke i iznos od 23.000,00 kn mu je također isplaćen na ruke preko vozača, a što sveukupno iznosi 213.000,00 kn dakle, čak više od iznosa koji tužitelj potražuje na ime povrata uplaćenog iznosa. Naime, tužitelj potražuje po tom osnovu 27.860,00 EUR-a a što u kunama iznosi 209.911,17 kn.

63. Sud je ocijenio u dovoljnoj mjeri vjerodostojnim iskaz zakonskog zastupnika tužitelja da navedene nedostatke nije mogao uočiti prilikom preuzimanja klupa u svom skladištu jer su klupe bile zapakirane u originalnoj ambalaži i dovezene na 2 šlepera i bile su namijenjene krajnjem kupcu jer se taj dio njegovog iskaza podudara sa sadržajem reklamacije br. 1 koju je poslao krajnji kupac tužitelju, međutim, iz sadržaja Ugovora o izvođenju radova od 17. studenog 2021. nije razvidno gdje su stranke ugovorila primopredaju predmetnih klupa, a tuženik je tijekom postupka osporio navode tužitelja da je ugovorena primopredaja kod krajnjeg kupca, pa je sud primjenom pravila o teretu dokaza iz čl. 221.a u svezi s čl. 8. ZPP-a došao do uvjerenja da tužitelj nije dokazao da je ugovorena primopredaja kod krajnjeg kupca tim više što iz iskaza zakonskih zastupnika stranaka slijedi da je tužitelj preuzeo klupe od tuženika i odvezao ih svojim kamionom u svoje skladište.

64. Nadalje, zakonski zastupnik tužitelja u svom iskazu nije naveo datum kada su mu isporučene 52 klupe, a prokurista tuženika je u svom iskazu naveo da je tuženik klupe isporučio 14. listopada 2022.

65. Iz e mail korespondencije između stranaka (list spisa 25-26) je razvidno da je tužitelj SMS porukom uputio reklamaciju 17. siječnja i 31. siječnja 2023. u kojoj se navodi da klupe nisu po nacrtu i po uzornoj klupi niti su tehnički izvedene, niti materijal odgovara, iz čega slijedi da tužitelj nije tuženiku pravodobno reklamirao isporučenu robu u skladu s čl. 403. st. 1 ZOO-a.

66. Sukladno čl. 407. ZOO-a, kupac ne gubi pravo da se pozove na neki nedostatak i kad nije ispunio svoju obvezu da stvar pregleda bez odgađanja, ili obvezu da u određenom roku obavijesti prodavatelja o postojanju nedostatka, a i kad se nedostatak pokazao tek nakon proteka dvije godine od predaje stvari, ako je taj nedostatak bio poznat prodavatelju ili mu nije mogao ostati nepoznat.

67. U konkretnom slučaju tuženiku koji je izradio za tužitelja naručene 52 klupe je bilo poznato od kojeg materijala se klupe izrađuju odnosno nije mu moglo ostati nepoznato da su bočne stranice klupa izrađene od masivnog (punog) drveta jasena III klase, dok su svi ostali elementi izrađeni od medijapana oplemenjenog furnirom jasena, a ne od jasena I klase, bez kerna prema narudžbenici br. 94/21. kojom je tužitelj naručio izradu klupa a tuženik je prihvatio narudžbu prema toj narudžbenici (čl. 1 Ugovora).

68. Ovo je razvidno iz zapisnika sastavljenog u izvanparničnom predmetu kod Osnovnog suda u Derventi (BIH) dana 5. veljače 2024. u povodu prijedloga tužitelja

za osiguranje dokaza koji je isti podnio tom sudu kao i iz usmenog iskaza vještaka Mehe Hodžića koji je vještačio u postupku osiguranja dokaza.

69. Iz nalaza i mišljenja vještaka u postupku osiguranja koji je priložen uz zapisnik je razvidno da je vještak izvršio uviđaj na licu mjesta i neposredno je pregledao i fotografirao sve 52 klupe koje se nalaze u crkvi samostana, te je sačinio nalaz i mišljenje u kojem je naveo da su bočne stranice (lijeva i desna) izrađene od masivnog (punog) drveta jasena III klase, a svi ostali elementi od medijapana oplemenjenog furnirom jasena, a ne od masiva I klase, da je kvaliteta elemenata od furniranog medijapana dosta dobra, sa manje izraženom diskoloracijom u odnosu na elemente bočnih stranica izrađene iz masiva, međutim, za izradu klupa usvojen je kao materijal masiv jasena kvaliteta I klase za sve elemente, a ne oplemenjeni medijapan.

70. Nadalje vještak je naveo da je povezivanje elemenata tj. dijelova klupa izvedeno tuđim okruglim čepovima (tiplama), a ovakvi spojevi se koriste u drvnim konstrukcijama koje neće biti izložene velikim opterećenjima, te da je kod ovih klupa veza horizontalne daske i bočnih stranice zbog velike dužine (3 m) i velikog opterećenja trebalo uraditi spoj tj. vezu sa vlastitim dvostrukim čepom i proušinom, baš onako kako je to crvenom bojom obojeno na vrhu bočnih stranica tj. prikazano kao lažni spoj.

71. Također je naveo da je površinska obrada ili završna obrada svih klupa izvedena sa kombinacijom bezbojnog laka i crvene boje, na elementima na kojima je nanesen bezbojni lak nema posebnih primjedbi na kvaliteta lakiranja, dok kod klupa br. 1, 4, 5, 7, 24, 45, 50 i 52 tražena crvena boja nije ravnomjerno nanесena na površinu, pa su primjetne razlike u boji, što ne odgovara traženom kvalitetu površinske obrade.

72. Uz nalaz i mišljenje su priložene i fotografije klupa. (list spisa 103-129)

73. Iz sadržaja zapisnika je razvidno da je vještak u svom usmenom iskazu dao stručno objašnjenje o tome što je medijapan, za što se koristi, te što je furniranje drveta, te je ponovio svoje stručno mišljenje iz pismenog nalaza, da je loše konstruktivno rješenje veze bočnih stranica i horizontalnog dijela elementa klupe, te da je u nalazu naveo i alternativno rješenje za bolji spoj koji je proizvođač trebao uraditi.

74. Upitan što je kern, naveo je da je kern estetska greška drveta tj. diskoloracija u boji odnosno tamniji dio drveta u odnosu na drvo koje je prirodne boje i stvara loš dojam u estetici te da je pregledom na licu mjesta ustanovio da na svim elementima klupa postoji kern.

75. Tuženik navodi da nije sudjelovao u navedenom postupku osiguranja pa se sada može očitovati samo na temelju dostavljenih fotografija i nalaza koje je dostavio navedeni vještak, te je u bitnom iznio primjedbe da je tužitelj mogao prilikom isporuke u njegovom skladištu u slučaju da je istu robu pregledao uočiti diskoloraciju na bočnim stranicama, neravnomjerno nanесenu crvenu boju i bočne trokut stranice, da je tužitelj pristao na izbor materijala, te da je do odljepljivanja furnira na određenim klupama došlo prilikom pretovara ili istovara, a isto tako i fizička oštećenja koja su navedena u vještačenju dakle, uslijed fizičke manipulacije.

76. Sud je na prijedlog tužitelja saslušao vještaka Meho Hodžić, koji je izradio nalaz i mišljenje u postupku osiguranja dokaza kod Osnovnog suda u Derventi, kao svjedoka koji je u svom iskazu navodi da su oštećenja crvene boje klupa mogla nastati prilikom transporta klupa ali da ista ne bi utjecala na ukupnu kvalitetu isporučene robe, te da oštećenje klupe pod brojem 52 koja se nalazi na fotografiji br. 2 (list spisa 122) nije moglo biti oštećenje u transportu, jer se radi o tome da je odlijepljen furnir, a ispod se vidi materijal mediapan.

77. Navodi da su nedostaci i oštećenja uočeni kod sve 52 klupe, te da nije moguće da je diskoloracija klupa posljedica lošeg skladištenja klupa.

78. Upitan da li su klupe u funkciji tj. da li su funkcionalne u upotrebi, navodi da se klupe mogu za nuždu koristiti ali ne odgovaraju naručenoj kvaliteti, te ne zna koliko dugo su klupe bile u upotrebi do trenutka vještačenja, a nalaze se u crkvi raspoređene prema crtežima tj. tlocrtu, te da oštećenja na klupama nisu nastala prilikom eventualnog korištenja odnosno eksploatacije.

79. Upitan da li je sve nedostatke odmah uočio, ili je neke uočio tek rastavljanjem stvari i analizom i sl., svjedok navodi da nije rastavljao klupe, ali ih je detaljno pregledao i sve uočene nedostatke je odmah vidio.

80. Upitan da li su nedostaci koje je uočio prilikom vještačenja mogli biti vidljivi kroz najlonsku foliju u koju su klupe bile umotane, svjedok navodi da se to ne može vidjeti dok se klupe ne raspakiraju.

81. Nadalje navodi da su mehaničke osobine ili svojstva masivnog drveta bolja od mediapana, isto tako i trajnost, te da je masivno drvo puno skuplje od mediapana, čak i od oplemenjenog mediapana, jer je kvalitet masivnog drveta bolji zbog veza u proizvodu jer se elementi kod klupa izrađenih od masivnog drveta povezuju vlastitim čepom, a prilikom pregleda klupa je utvrdio da su elementi povezani tiplovima koji ne daju dovoljnu čvrstoću za dani proizvod.

82. Upitan da li je do promjene boja klupa moglo doći zbog nakupljanja vlage uslijed prijevoza, lošeg skladištenja ili je do toga došlo u proizvodnji, svjedok navodi da do promjene boje prema njegovom mišljenju nije moglo doći u konkretnom slučaju zbog nakupljanja vlage.

83. U postupku je na prijedlog tužitelja također saslušan i svjedok Emanuel Barić, uposlen kod tužitelja kao stolar u svom iskazu navodi da je bio nazočan prilikom preuzimanja predmetnih klupa koje su bile umotane u ambalažu, prozirnu foliju i foliju koja ima "mjehuriće" koji pucketaju, te da je on s još nekim osobama vršio istovar klupa, koje su istovarene u skladištu Drvnog centra Suhopolje, da klupe nisu pregledavali, jer iste idu krajnjem kupcu, a kroz foliju se moglo vidjeti da su klupe drvene, a detalje nisu mogli vidjeti kroz foliju.

84. Nadalje navodi da je od direktora saznao da ga je kontaktirao netko od strane kupca i rekao da nešto nije u redu s klupama, te da je vidio na slikama koje mu je pokazao direktor o kakvim oštećenjima i nedostacima je riječ, da su klupe došle

kamionom i bile su složene u kamionu, a radilo se o velikom šleperu, ne sjeća se da li su klupe bile povezane, ali da je uobičajeno da se roba veže kod takvog prijevoza, te da je roba dovezena u 2 ture, ne sjeća se točno koje godine, može reći da je to bilo otprilike prije 2 godine u jesen.

85. Upitan da li je prilikom isporuke klupa osim vozača kamiona bio nazočan netko od predstavnika tuženika, svjedok navodi da nije bio nitko već samo vozač, te da su klupe bile u skladištu kod tužitelja dok nisu otpremljene krajnjem kupcu, oko 2 mjeseca, te da klupe nisu odmah proslijeđene krajnjem kupcu zbog toga što su se u crkvi već nalazile klupe koje se nisu mogle odmah maknuti.

86. Upitan kako su klupe istovarene i ponovno utovarene klupe, svjedok navodi da je to bilo sa viljuškarom, te da su se predmetne klupe nalazile 2 mjeseca u hali skladišta odnosno u radioni, koja je zatvorenog tipa.

87. Sud je ocijenio vjerodostojnim iskaze saslušanih svjedoka budući su isti iskazivali logično, uvjerljivo a njihov iskaz nije u suprotnosti sa materijalnom dokumentacijom u spisu.

88. Sukladno čl. 360. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05., 41/08., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23. u daljnjem tekstu ZOO-a), u dvostranoobveznim ugovorima, kad jedna strana ne ispunji svoju obvezu, druga strana može, ako nije što drugo određeno, zahtijevati ispunjenje obveze ili, pod pretpostavkama predviđenim u idućim člancima, raskinuti ugovor jednostavnom izjavom, ako raskid ugovora ne nastupa po samom zakonu, a u svakom slučaju ima pravo na naknadu štete.

89. U konkretnom slučaju iz provedenih dokaza sud je utvrdio da na klupama koje je tuženik isporučio tužitelju postoje nedostaci koji su bili poznati tuženiku kao izvođaču radova odnosno nisu mu mogli ostati nepoznati, slijedom čega tužitelju pripada pravo na raskid ugovora u skladu s odredbom čl. 407. u svezi s čl. 360.ZOO-a.

90. Sukladno čl. 368. st. 1 ZOO-a, raskidom ugovora obje su strane oslobođene svojih obveza, osim obveze na naknadu štete: 2) Ako je jedna strana ispunila ugovor potpuno ili djelomično, ima pravo na povrat onoga što je dala. (3) Ako obje strane imaju pravo zahtijevati vraćanje danog, uzajamna vraćanja obavljaju se po pravilima za ispunjenje dvostranoobveznih ugovora. (4) Svaka strana dužuje drugoj naknadu za koristi koje je u međuvremenu imala od onoga što je dužna vratiti, odnosno nadoknaditi. (5) Strana koja vraća novac dužna je platiti zatezne kamate od dana kad je isplatu primila.

91. Iz provedenih dokaza sud je utvrdio da je tužitelj tuženiku isplatio u cijelosti kupoprodajnu cijenu za isporučene 52 klupe te je na taj način ispunio svoju ugovornu obvezu, a budući da isti osnovano zahtjeva da sud presudom utvrdi da je predmetni ugovor raskinut zbog postojanja materijalnih nedostataka na isporučenoj robi ima pravo na povrat plaćenog iznosa od 27.860,00 EUR-a.

92. Slijedom navedenog sud je presudio kao u točki I i II izreke presude.

93. Nadalje, sud je ocijenio osnovanim i tužiteljev zahtjev za naknadu štete koju potražuje iznosu od 4.062,49 EUR-a po osnovu razlike u cijeni rada i materijala koju isti mora platiti za izradu novih klupa svom krajnjem kupcu Franjevačkom samostanu Sv. Marka Evanđelista – Plehan, a budući da mu tuženik nije isporučio klupe koje su izrađene od materijala prema narudžbi tužitelja.

94. Sukladno čl. 1045. st. 1 ZOO-a, tko drugome prouzroči štetu dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, a sukladno čl. 1046. istog Zakona, šteta je umanjeње nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

95. Sukladno čl. 1089. st. 1 ZOO-a, oštećenik ima pravo kako na naknadu obične štete tako i na naknadu izmakle koristi.

96. Na prijedlog tužitelja sud je odredio provođenje vještačenja po vještaku građevinske struke Stjepan Levak, mag.ing. aedif. iz Osijeka, radi utvrđenja da li je došlo do promjene cijena materijala, energije i radne snage za izradu drvnoga sortimenta - 52 drvene klupe, trona i 8 stolica s naslonom sve od jasena I klase bez kerna i lakirano poliuretanskim lakom u odnosu na cijene koje su vrijedile u vrijeme zaključenja Ugovora o izvođenju radova od 17. studenog 2021. zaključenog između tužitelja i tuženika, a po kojem osnovu tužitelj potražuje od tuženika naknadu štete u iznosu od 9.000,00 EUR-a.

97. Vještak u svom nalazu i mišljenju od 6. ožujka 2025. navodi da je za potrebe određivanja razlike cijena rada i materijala izostala opcija prikupljanja ponuda za izradu namještaja prema specifikaciji iz predmeta obzirom da niti jedan kontaktirani proizvođač nije bio u mogućnosti izdati ponudu pa je nalaz sačinio primjenom međuvremenske indeksacije vrijednosti sukladno dostupnim indeksima cijena građevnog materijala na domaćem tržištu, te je u zaključku nalaza sačinio ukupnu rekapitulaciju troškova prema kojoj razlika u cijeni materijala i rada za izradu predmetnih proizvoda od dana sklapanja ugovora 17. studenog 2021. do 8. studenog 2024. kada je određeno vještačenje, iznosi – 7.504,93 € (bez PDV-a) odnosno s PDV-om 9.381,16 €.

98. Tužitelj nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka te je povećao tužbeni zahtjev na iznos od 9.381,16 € po osnovu naknade imovinske štete koju potražuje od tuženika u skladu s nalazom i mišljenjem vještaka.

99. Tuženik je osporio nalaz i mišljenje vještaka ističući da je vještak izvršio indeksaciju vrijednosti cijena građevinskog materijala na domaćem tržištu koja metoda je nepouzdana jer je drvna industrija ili drvnoprerađivačka industrija dio šumarstva a ne građevinskog materijala i naziv je za dvije industrijske djelatnosti: preradbu drva i proizvodnju namještaja odnosno navedeno je posebna grana i ne podliježe pod građevinski materijal.

100. Vještak je u svom usmenom iskazu na ročištu od 3. travnja 2025. naveo da prihvaća primjedbe tuženika te da je došao do saznanja da postoji indeks koji se točno odnosi na proizvodnju namještaja te da postoji mogućnost da bi bila razlika

vezano za visinu pretrpljene štete koju potražuje tužitelj, a u odnosu na primjedbe tuženika da vještak nije naveo od kojeg proizvođača je zatražio ponudu, navodi da u nalazu nije posebno navodio koji su to proizvođači budući nije dobio podatke od njih.

101. Vještak je sačinio dopunu nalaza i mišljenja od 11. travnja 2025. koristeći međuvremensku indeksaciju vrijednosti sukladno dostupnim indeksima cijena proizvođačkih cijena industrije te je sačinio ukupnu rekapitulaciju troškova prema kojoj razlika u cijeni materijala i radne snage za izradu predmetnog namještaja u razdoblju od zaključenja ugovora do 8. studenog 2024. iznosi 3.249,99 € bez PDV odnosno 4.062,49 EUR-a s €.

102. Tužitelj i tuženik nisu imali primjedbu na dopunu nalaza i mišljenja vještaka ali je tuženik i dalje ostao kod navoda da tužitelj nije dokazao da je pretrpio štetu koju potražuje tužbom.

103. Tužitelj je preinačio tužbeni zahtjev u skladu sa nalazom i mišljenjem vještaka tako da po osnovu naknade štete potražuje iznos od 4.062,49 € sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od donošenja presude do isplate, dok je u ostalom dijelu tužbeni zahtjev ostao neizmijenjen.

104. Sud je prihvatio u cijelosti nalaz i mišljenje vještaka jer je isti sačinjen u skladu s pravilima struke i u skladu sa postavljenim zadatkom.

105. Slijedom navedenog sud je usvojio i tužbeni zahtjev kojim tužitelj potražuje naknadu štete u iznosu od 4.062,49 EUR-a koju trpi po osnovu razlike cijena koju mora platiti za izradu novih klupa za svog krajnjeg kupca, a za koju štetu je odgovoran tuženik, te je presudio kao u točki III izreke presude sukladno čl. 407. ZOO-a u svezi s čl. 368. čl. 1045., čl. 1046. i čl. 1089. st. 1 ZOO-a.

106. U ranijem postupku sud je odbio tužbeni zahtjev za naknadu neimovinske štete u iznosu od 2.500,00 EUR-a sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od podnošenja tužbe do isplate, a presuda je u tom dijelu postala pravomoćna.

107. U odnosu na povučeni dio tužbe sud je riješio kao u izreci rješenja sukladno odredbi čl. 193. ZPP-a.

108. Odluka o trošku temelji se na odredbi iz čl. 154. st. 2 a u svezi s čl. 155. i ZPP-a pa je tužitelju dosuđen trošak postupka u iznosu od 11.884,24 €.

109. Naime, da je tužitelj u cijelosti uspio u sporu pripadalo bi mu pravo na trošak parničnog postupka u iznosu od 17.980,30 € na ime troškova zastupanja po punomoćniku – odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15., 37/22., 126/22. i 138/23.) Tbr. 7, Tbr. 8 t. 1, 3, br. 9 t. 1 i Tbr. 46 - za sastav tužbe – 1.250,00 € s PDV-om, za sastav podneska od 8. listopada 2023. – 1.250,00 € s PDV-om, za pristup na ročište od 17 listopada 2023. – 1.250,00 € s PDV-om, za pristup na ročište od 5. prosinca 2023. - 1.250,00 € s PDV-om, za sastav podneska od 6. veljače 2024. – 1.250,00 € s PDV-om, za pristup na ročište od 13. veljače 2024. - 1.250,00 € s PDV-

om, za sastav podneska od 28. ožujka 2024. -1.250,00 € s PDV-om, za pristup na ročište od 22. svibnja 2024. -1.250,00 € s PDV-om, za sastav podneska od 18. ožujka 2025. - 1.250,00 € s PDV-om, za pristup na ročište od 3. travnja 2025. -1.250,00 € s PDV-om, za sastav podneska od 23. travnja 2025. – 250,00 € s PDV-om, za pristup na ročište od 13. svibnja 2025. - 1.250,00 € s PDV-om, za sastav podneska od 6. srpnja 2026. – 1.250,00 €, za pristup na ročište od 9. srpnja 2026. u iznosu od 1.250,00 € s PDV-om, trošak vještačenja u iznosu od 500,00 €, trošak svjedoka u iznosu od 100,00 €, te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 440,15 € i na presudu u iznosu od 440,15 € sukladno u skladu sa Uredbom o tarifi sudskih pristojbi Tbr. 1 t. 1 i Tbr. 2 t. 1 a koja je sastavni dio Zakona o sudskim pristojbama (NN br. 118/18.).

110. Kako je tužitelj u sporu uspio sa 80% pripada mu pravo na trošak parničnog postupka u iznosu od 14.384,24 €.

111. Da je tuženik u cijelosti uspio u sporu, tuženiku bi pripadalo pravo na trošak parničnog postupka u iznosu od 12.500,00 EUR-a na ime troškova zastupanja po punomoćniku - odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15., 37/22., 126/22. i 138/23.) Tbr. 8 i 9 t. 1 i Tbr. 36. st. 1 i Tbr. 46 - za sastav odgovora na tužbu – 1.250,00 € s PDV-om, za pristup na ročište od 17 listopada 2023. – 1.250,00 € s PDV-om, za pristup na ročište od 5. prosinca 2023. - 1.250,00 € s PDV-om, za pristup na ročište od 19. ožujka 2024. - 1.250,00 € s PDV-om, za pristup na ročište od 22. svibnja 2024. -1.250,00 € s PDV-om, za pristup na ročište od 3. travnja 2025. -1.250,00 € s PDV-om, za pristup na ročište od 13. svibnja 2025. - 1.250,00 €, za sastav podnesaka od 26. ožujka 2025. - 1.250,00 € s PDV-om, za sastav podneska od 9. svibnja 2025. - 1.250,00 € s PDV-om, za pristup na ročište od 9. srpnja 2026. – 1.250,00 EUR-a s PDV-om.

112. Kako je tuženik u sporu uspio sa 20% pripada pravo na trošak parničnog postupka u iznosu od 2.500,00 €.

113. Kada se prebiju troškovi tužitelja u iznosu od 14.384,24 € na i troškovi tuženika u iznosu od 2.500,00 € ostaje iznos od 11.884,24 € u korist tužitelja pa je sud obvezao tuženika da ovaj iznos parničnih troškova naknadi tužitelju u točki IV izreke presude.

114. O zahtjevu tužitelja za naknadu troškova postupka koji čine: pristup na ročište 19. ožujka 2024. u iznosu od 1.250,00 € s PDV-om, sastav podneska od 13. veljače 2024. u iznosu od 1.250,00 € s PDV-om, sastav podneska od 27. ožujka 2025. u iznosu od 250,00 € s PDV-om, trošak izbivanja punomoćnika iz pisarnice u iznosu od 1.500,00 € s PDV-om- putni trošak za pristup na ročišta od 17. listopada 2023., 5 prosinca 2023., 13. veljače 2024., 19. ožujka 2024., 22. svibnja 2024., 3. travnja 2025. i 13. svibnja 2025. u ukupnom iznosu od 441,00 €, razlika troška svjedoka u iznosu od 100,00 € i razliku troška sudske pristojbe na tužbu i presudu 1,42 € sud je pravomoćno odlučio u točki VII presude ovog suda poslovni broj P-163/2023-39 od 12. lipnja 2025. kojom je odbio zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 4.791,71 €.

115. U točki V izreke presude sud je odbio zahtjev tužitelja za naknadu putnog troška za pristup na ročište 9. srpnja 2026. u iznosu od 63,00 EUR-a jer navedeni trošak nije bio potreban za vođenje postupka.

U Osijeku, 31. srpnja 2026.

ZAPISNIČAR
Sanja Ban

S U D A C
Gordana Njari

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može nezadovoljna stranka izjaviti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, putem ovoga suda, pismeno u roku od 15 dana od dana objave.

Broj zapisa: **9-3088b-741ac**

Kontrolni broj: **080dd-1ee0e-212c5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.